

**BRAHMS'IN 1. SENFONİ'SİNDEKİ OBUA SOLOLARININ YAPISAL,
TEKNİK VE MÜZİKAL AÇIDAN İNCELENMESİ VE ÖNERİLEN
ÇALIŞMA TEKNİKLERİ**

**STRUCTURAL, TECHNICAL AND MUSICAL ANALYSIS OF OBOE SOLOS IN
BRAHMS' 1ST SYMPHONY AND SUGGESTED PLAYING TECHNIQUES**

Mehmet Seyid MAS*

Geliş Tarihi: 13.09.2023

Kabul Tarihi: 13.10.2023

(Received)

(Accepted)

Öz: Johannes Brahms, Alman müzik tarihinin en önemli bestecilerinden aynı zamanda romantik dönemin en tanınmış sanatçılarından. Romantizmin yanısıra barok ve klasik dönemin onun yaratıcılığı üzerindeki etkileri, Brahms'ı neo klasik besteci sınıfına dahil etmiştir. Bach ve Beethoven, Brahms'ın en çok etkilendiği bestecilerden olup eserlerindeki müzikal yapı ve form biçimlerinde, bu etkiler net biçimde karşımıza çıkar.

Beethoven'ın senfonilerine duyduğu saygı, Brahms'ın senfonik müziğe başlamasını geciktirmiş, bestecilerin yaş ortalamalarına kıyasla daha geç yaşlarda ilk senfonisini bestelemiştir. Bu çalışma icracının Brahms'ın müziğini ve dönemini daha iyi kavramasını sağlayarak, icracıya teknik ve müzikal katkıda bulunmasını amaçlamaktadır. Çalışmada eserin besteleniş sürecine değinilmiş, müzikal analiz yapılmış ve eserdeki obua soloları teknik ve yapısal olarak incelenerek çalma önerileri sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Obua, Brahms, Orkestra Solosu, Senfoni.

Abstract: Johannes Brahms is one of the most important composers in the history of German music and one of the most recognized artists of the Romantic period. In addition to his romanticism, the influence of the baroque and classical periods on his creativity has placed Brahms in the class of neo-classical composers.

Bach and Beethoven are among the composers Brahms was most influenced by, and these influences are evident in the musical structure and forms of his works.

His respect for Beethoven's symphonies delayed his entry into symphonic music, and he composed his first symphony at a later age than the average age of composers. This study aims to provide the performer with a better understanding of Brahms's music and period, and to contribute to support the technique and musicality of the performer. In the study, the composition process of the work is mentioned, musical analysis is made and the oboe solos in the work are analyzed technically and structurally and playing suggestions are presented.

Keywords: Oboe, Brahms, Orchestra Excerpt, Symphony.

* Öğr. Gör., Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Üflemeli ve Vurmalı Çalgılar Anasanat Dalı, mehmet.seyid.mas@yz.mgsu.edu.tr, ORCID: 0009-0000-3161-8696.

1. GİRİŞ

Besteci, orkestra şefi ve aynı zamanda piyanist olan Johannes Brahms 19. yüzyılın ikinci döneminde yaşamış olup Alman Romantik döneminin en önemli bestecilerinden biri olarak kabul edilir. Ömrü boyunca pek çok besteye imza atmış olan Brahms piyano eserleri, piyanolu oda müziği eserleri, koral besteleri ve senfonileri ile tanınır.

Johannes Brahms, 1833 yılında Almanya'nın Hamburg kentinde doğdu. Konser salonlarının kültürel müzelerle dönüşümünün son evreleri Brahms'ın olgunlaşmaya başladığı döneme denk gelir. Gençliğinde piyano öğrencisi olduğu dönemde bu salonlardaki konserlerde Thalberg, Herz gibi dönemin piyano virtüözlerini takip eder, Bach ve Beethoven'ın müziklerini dinler. 1850'li yılların başlarında Liszt ve Clara Schuman ile tanışması sonrası Liszt'in yakın olduğu yenilikçi "avangard" ya da yeni Alman ekolünü reddederek, Schumann öncülüğünde evrimleşen klasik akıma yönelir. Gençliğinden yaratıcılığının son evrelerine kadar olan süreçte kendi döneminden daha eski müzikleri araştırıp transkriptlerini çıkardı, kontrpuan ve form tekniklerini, öncülerinin müzikte Alman dilinin kullanım şekil ve tekniklerini inceledi.

Çağdaşları programlı müzik bestelediği dönemde, Brahms eski gelenekleri muhafaza etmiş, klasik formda besteler üretmiştir. Bu yüzden müzik tarihinde neoklasik besteci olarak yerini almıştır. Bach'ın eserlerinden etkilenmiş, kompozisyon eğitiminde ise kontrpuan eğitimine ağırlık vermiştir. Füg, motto ve kanon tekniklerine hâkimdir.¹

Brahms kendisinden önceki ve sonraki dönemler arasında çok önemli bir köprü görevi görmüştür. 19. yüzyılın son dönemlerinin en modern bestecisi ve sonraki bestecileri tarafından en fazla örnek alınan bestecisi olmuş, yirminci yüzyıl müziğini en fazla etkileyen besteci olarak damgasını vurmuştur. On dokuzuncu yüzyıldan yirminci yüzyıla geçişte müziğin yapısı, önemli ölçüde değişkenlik göstermiş, tonal müzik yapısı ile basit tonalitenin duygu ve ifadesinden uzaklaşmış, müziğin dili, armonisi tarihsel değişime uğrayarak yeni bir yola girmiştir. Bu manzarada Mahler, Schönberg, Scriabin gibi besteciler kromatizme yönelerek Mozart, Bach gibi bestecilerin klasik tonalite anlayışından uzaklaşmaya başlamışlardır.

Buna ek olarak Wagner'in müziğindeki sürekli disonanslar, ertelenen eksen sese çözümlenmeler, Tristan ve İzolde eserindeki kromatizm özlemi adeta klasisizmin sonunun habercisi olmuştur. Brahms bu senaryo içerisinde klasik

¹ Sara Ruth Watson. „The Romantic Brahms“. *The American Scholar*. Cilt 17. No.1, 1947-1948, s.69-78

değerlere bağlı kalarak, yenilikçi tutumu elden bırakmadan, klasisizmin yenik düşmeye başladığı, programlı müzik ve yeni milliyetçilik akımının öne çıktığı savaşta ayakta kalmış, belki de müzik tarihinin kaderinde önemli bir rol oynamıştır.²

2. ESERİN MÜZİKAL ÖZELLİKLERİ VE BESTELENE SÜRECİ

Johannes Brahms, piyano, piyanolu oda müziği ve koral bestelerinin devamında, olgunluk döneminin önemli evresinde senfonilerini bestelemeye başlamıştır. Beethoven onun için çok büyük ilham kaynağı olmuş ve onu o denli etkilemiştir ki; ilk senfonisini yazması için bu etkileşimden uzaklaşabilmesi ve yeni, farklı bir şey yapması gerektiğini düşünmüştür. Çok kere denemelerde bulunup vazgeçmiştir. Dostu Clara Schumann 24 Mayıs 1854 yılında yazdığı günlüğünde Brahms'ın bestelemek istediği ve şanssızlığa uğradığı senfonisini piyano konçertosunda kullandığından bahseder. Brahms ilk senfonisini yazarken kafasındaki Beethoven örneklerinden ve müzikal hayallerinden uzaklaşmak için mücadele vermiş ve dostlarına bundan bahsetmiştir. Clara Schumann daha da belirgin biçimde Brahms'ın aklında Beethoven'ın senfonilerinin başlangıcı olduğu ve buna yakın bir şey yazmaktan çekindiğinden bahsetmiştir.³

Johannes Brahms 1. Senfonisi'ni 1862 yılında yazmaya başlamış, 14 yıl sonra 1876 yılında tamamlamıştır. Eseri besteleme sürecinde arkadaşı Clara Schumann ile sık görüşmüş, eseri ona zaman zaman dinletmiştir. 1862 yılında Schumann'a henüz tamamlamadığı birinci bölümü, daha sonraları ise dördüncü bölümü seslendirmiş; son bölümün başını dinlediğinde Schumann, belli bölümleri çok ani ve hazırlıksız olarak karşılamıştır. 1868 yılında Clara Schumann'ın doğum gününde onu henüz senfoninin son bölümünde kullanacağını bilmediği Alp korno teması ile kendisine ithaf etmiştir. Senfoniye yazma sürecinde hep bir korku ve çekingenlik hissetmiş, orkestra şefi arkadaşı Hermann Levi'ye içini şu sözlerle dökmüştür: "Hiçbir zaman bir senfoni bestelemeyeceğim, böylesine bir efsanenin ayak seslerini arkamda duyarken (Beethoven'ı kastederek) senfoni bestelemenin nasıl bir cesaret olduğunu anlayamazsın". Eseri 1876 yılında tamamlar ve ilk Clara Schumann'a dinletir. Prömiyeri 4 Kasım 1876 yılında, Karlsruhe kentinde gerçekleştiğinde Brahms 43 yaşındadır.⁴

Dört bölümden oluşan senfoninin bazı müzikal özellikleri şöyle gösterilmiştir:

² J. Peter Burkholder. „Brahms and Twentieth-Century Classical Music“. *19th Century Music*. Vol.8. No.1. University of California Press, 1984. s.75-83.

³ Christopher Reynolds. „A Choral Symphony by Brahms“. *19. Century Music*. Vol.9. No1, 1985. s.3-25.

⁴ Johannes Forner. *Brahms: Ein Sommerkomponist*. Leipzig. Faber&Faber, 2007. s.37

Tablo 1. Eserin müzikal özellikleri

Bölümler	1	2	3	4
Tempo	Un poco sostenuto - Allegro Meno Allegro	Andante sostenuto -	Un poco Allegretto e grazioso	Adagio - piu andante - Allegro non troppo ma con brio - piu allegro
Ton	Do minör	Mi majör	La bemol majör	Do minör
Ölçü	6/8	3/4	2/4	4/4
Form	Sonat Allegrosu	Lied formu	Lied formu	Sonat Allegrosu
Enstrümantasyon	2 Flüt, 2 Obua, 2 Klarinet, 2 Fagot, Kontrafagot, 4 Korno, 2 Trompet, 3 Trombon, Timpani, Yaylı sazlar			

İlk senfonisi dünyada bu kadar heyecanla beklenen nadir besteciler sınıfında olan Brahms'ın prömiyeri kendisi yönetmiş, eser 8 Mart 1877 yılında Cambridge Üniversitesi Müzik Topluluğu'nda Dr. Joachim idaresinde verilen konserde, İngiltere'de seslendirilmiştir.⁵ Eser müzik otoriteleri tarafından büyük ilgi ile karşılanmış, ünlü orkestra şefi Hans von Bülow senfoniye, Beethoven'ın 10. Senfonisi olarak nitelemiştir.

Brahms'ın senfonileri arasında benzersiz olan 1. Senfoni, resmi bir giriş ile açılır. Pes, ağır timpani eşliğindeki yürüyüş ve son derece dramatik olan açılış, senfoninin geride kalan kısmına dair bir önizleme sunar. Sergi, aniden başlar ve orkestrayı scherzo benzeri bir bölüme bağlar. Brahms'ın karmaşık orkestrasyonunda yüksek yoğunluk hissedilir. Açılış Beethoven'ın 5. Senfonisi'ni andırır. Belki de bu, Brahms'ın bölüm boyunca yeniden ortaya çıkan kader motifini kullanmasından kaynaklanmaktadır. Bu hareketin merkezinde yinelenen noktalı ritim yatar ve bu ifade, bölümün her alt bölmesinde ortaya çıkar. Çoğu zaman bu tema, karmaşık melodilerin duyulmasından sonra orkestrayı bir araya getirir. Brahms, bu uzun açılış

⁵ George Grove. "The First Symphony of Brahms" *Musical Times*, 1 Mayıs 1905. s.318

hareketi boyunca dramatik etki için çeşitli tonlara modülasyon yapmıştır. Armonik dili karmaşık ve yoğundur ve hareketin do majör tonalitesinde huzur içinde bitmesi en şaşırtıcı noktadır. Bölüm sonat allegrosu formundadır.

İkinci bölüm mi majör tonalitesinde katlı lied formundadır. Brahms'ın yaylı çalgılar için yazdığı lirik ifadeler bu bölümün ön planındadır ve müzik ifadeleri çok yoğundur. Bu bölümde solo obua, klarnet ve baş keman önemli sololar icra eder. Brahms sololara bölüm boyunca yer vermiş ve bu uzun melodik çizgilere derinlemesine köklü armoniler eşlik eder. Müzik, doruklarda bir ses duvarı yaratacak şekilde akılcıca birbirine kenetlenmiştir ve karşı melodiler ve varyasyonları sergileyen daha narin bölümler de vardır. Bu hareket, solo kemanın final akorlarını yönettiği bir kırılmalı duygusuyla sona erer.

Üçüncü bölüm la bemol majör tonundadır. Sakin bir klarnet melodisiyle açılır. Birinci bölüm boyunca yaygın olan noktalı ritim, bu bölümde ters çevrilmiş olarak tekrar yüzeye çıkar. Rüzgâr esintisini andıran motifler akıcı biçimde tınlarken, yaylıların pizzicatoları simetrik bir cevap oluşturur. Bu hareket, Brahms'ın tüm iç içe geçmiş melodiler arasında ince bir denge kurduğu için orkestrasyon tekniği olarak göze batar. Klarnet motifi, orkestrayı trio bölümüne geçirmek için geri döner. Trio bölümü, tonalite değişikliğinin yanı sıra zaman işaretinde de değişiklik gösterir. Şimdi dans gibi bir 6/8'de, müzik yeni si bemol majör tonalitesinde gelişir. Trio'nun kalbinde, yalnızca kısa süreli olan bir aşağı yönlü arpej kullanımı vardır. Allegretto bölümü tekrarı ile birlikte, temaların yeni varyasyonları ortaya çıkar. Bu, trio bölümünde duyulan üçlemeli motiflerin yumuşak hareketi ile coda bölümüne bağlanır.

Brahms'ın senfonisinin finali, açılış hareketi gibi, ana ton olan Do minör tonalitesinde başlar. Final, açılış hareketinde oluşan gerilimin başarılı bir şekilde çözülmesi ile dikkat çeker. Bir kez daha ağır ve karanlık bir girişle başlayan final, Beethoven'ın 9. Senfonisi'nden esinlenen ünlü "Alp Kornosu teması" ile devam eder. Karamsar bir pizzicato bölümü duyulduktan sonra müzik kısa bir röpriz ile kader motifine geri döner. Sergi bölümündeki görkemli melodiler, Brahms'ın olağanüstü melodik yaratıcılığını vurgular. Büyük ve güçlü melodi, yaylı çalgıların icrasından sonra, gelişme bölümü ile üflemeli çalgılara geçer. Açılış bölümünden gelen içeriğe dayanan ikinci bir tema tanıtılır. Burada, tema senfonide son kez tam haliyle çalınır. Şanlı kornolardan tatlı yaylılara kadar, bu tüm senfoninin en önemli noktalarından biridir.

Uzun bir coda bölümü müziği muzaffer bir şekilde sona ulaştırır ve do majöre modülasyon gerçekleşir. Açılış bölümündeki koro motifi tekrar duyulur ve senfonik

çift plagal kadanslarla biter. Dramatik final, Brahms'ın bakır üflemeli ve timpani cesur orkestra yazımı ile daha da yoğunlaşır.⁶

3. ESERİN İNCELEMESİ

3.1. Birinci Bölüm “Un poco sostenuto-Allegro-meno Allegro”:

6/8’lik tempo ile görkemli şekilde başlayan 1. Bölüm, 8 ölçülük bir yükseliş ve “crescendo” sonunda 9. ölçüde yerini flüt, obua, fagot ve klarinetin ünison seslerine bırakır, Yaylıların pizzicatosu üzerinde tınlayan bu aralık atlamalı ünisonlara özellikle flüt ile birlikte çok dikkat edilmelidir. Şekil 1’de görülen 9. ölçüde ani piyanoya düşüş entonasyon uyumunu zorlayacaktır. Obuanın la bemol sesi tize dönük olup flüt ile uyum sağlasa da sonrasında gelen si bemol sesi alt ses aralığında (registerde) olduğundan ve pes kalacağından tiz düşünülmalıdır. Bir sonraki Fa-La bemol inişi aynı biçimde düşünülmeli ve egzersiz yapılırken bu bağlantılar tamamen bağlı çalışılmalıdır.

Şekil 1: Brahms 1. Senfoni 1. Bölüm 9-16. ölçüler⁷

29. ölçüdeki obua solo eserin ve Brahms senfonilerinin en önemli obua sololarından bir tanesidir. Orkestranın yüksek fortessi birden obuanın yalnızlığına dönüşür. Solo 6/8’lik ritmik bütünlük bozulmadan çalınmalıdır. Piyano başlayan ve re sesine kadar yükselen “crescendo” ve sonrasında “decrescendo” adım adım dengeli bir biçimde olmalıdır. Sol sesi sanki ikinci obua çalıyormuşçasına daha düz ancak diğer yükselen si-do-mi bemol-sol sesleri vibrato yoğunluğu artarak çalınmalı, re sesi ulaşılan zirve noktası olduğundan ifadenin yoğunluğu da o derece zirvede kalmalı ve sonrasında 31. ölçüden itibaren “decrescendo” simetrik biçimde

⁶ David A. McConnell, “Brahms – Symphony No. 1”,
<https://theclassicreview.com/beginners-guides/brahms-symphony-no-1-a-beginners-guide/>
 (12/09/2023)

⁷ https://imslp.org/wiki/Symphony_No.1%2C_Op.68_%28Brahms%2C_Johannes%29
 (12/09/2023)

sakinleşerek çalınmalıdır. 12. Ölçüdeki eklenti tema aynı derecede piyano çalınacağından sol sesine dikkat edilmeli bu küçük motifteki crescendo ifadeli ve belirgin olmalıdır. Tuner ya da başka bir enstrümandan (fagot) devamlı sol sesi sağlanarak solo yavaş bir şekilde sol sesi ile birlikte çalışılabilir, bu çalışmanın doğru entonasyona faydası olacaktır.

Şekil 2: Brahms 1. Senfoni 1. Bölüm 29-33. ölçüler⁸

Birinci bölümün Allegrosunda, 130. ve 138. ölçüler arasındaki obua solo kromatik olarak inen aralıklardan oluşmaktadır. Tizlerdeki kısa sesler (si, si bemol, la) uzun seslere (mi bemol, re, re bemol) bağlanmaktadır. Entonasyona dikkat edilmeli, alt notalara bağlantıda diyafram ile desteklenmeli, inişlerde seslerin pes olmamasına ve kopmadan bağlanmasına dikkat edilmelidir. Çok yavaş çalışılmalı, parmaklar perdelere yumuşak hareketlerle bağlanmalı ve bu çalışmayı yaparken vibrato yapılmamalıdır. Vibratonun kullanılmaması seslerin birbirine karşı dengeli olmasını ve diyaframdaki hassasiyetin daha bilinçli olmasını sağlayacaktır.

Şekil 3: Brahms 1. Senfoni 1. Bölüm 131-138. ölçüler⁹

206-224. ölçüleri arasındaki obua solo, flüt çalgısı ile ünisonudur. Bu solo flüt sanatçısı ile itina ile gözden geçirilmelidir, zira her enstrümcünün üfleme tarzı ve enstrümanın teknik yapısı aynı olmaz. Obua sanatçısı bu soloyu tek nefeste icra

⁸ https://imslp.org/wiki/Symphony_No.1%2C_Op.68_%28Brahms%2C_Johannes%29
(12/09/2023)

⁹ https://imslp.org/wiki/Symphony_No.1%2C_Op.68_%28Brahms%2C_Johannes%29
(12/09/2023)

edebilse de, nefes alım yerleri flüt sanatçısına göre düzenlenmelidir. Bu sayede çalım birliği daha sağlıklı olacaktır.

Şekil 4: Brahms 1. Senfoni 1. Bölüm 206-224. ölçüler¹⁰

Flüt ile icra edilen fa diyez, sol, sol diyez sesleri ile daha rahat uyum sağlamak adına, orkestra sanatçısı yardımcı perdeler kullanabilmelidir. Bu pozisyonlar aşağıdaki gibi örneklenebilir:

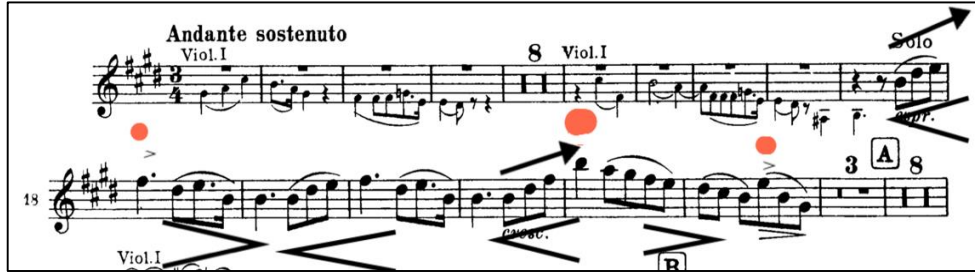
Şekil 5: Pozisyon Örnekleri¹¹

¹⁰ Gös. yer.

¹¹ Peter Veale, *Die Spieltechnik der Oboe*, Bärenreiter-Verlag, 1994, s.30

3.2. İkinci Bölüm “Andante Sostenuto”:

Bu bölümdeki obua solosu Brahms’ın obua çalgısına verdiği önemin anlaşıldığı, orkestra literatürünün en önemli sololarındandır. 17-23. Ölçüdeki obua solosu çok açık biçimde duyulan bir solodur. Auftakt göreceli olarak bağlı veya dil ile yumuşak bir şekilde ayrılarak çalınabilir ve çalışılmalıdır; asıl dikkat edilmesi gereken bu üç sesin birinci vuruştaki fa diyez sesine adeta o yöne gidiyormuşçasına ifadeli bir biçimde bağlanabilmesidir.

Şekil 6: Brahms 1. Senfoni 2. Bölüm 17-23. ölçüler¹²

Şekil 6’da müzikal ifadenin gittiği doğrultu, varış sesleri ve geriye çekilmesi gereken noktalar belirtilmiştir.

38-43. ölçüler arasındaki obua solo yalnız icra edildiği zaman zorluk farkedilmese de, orkestrada ile icra edildiğinde 40. ölçüden itibaren yaylı sazların senkop ritmleri üzerine çalındığından çalım zorluğu ile karşılaşılabilir. Canlı performansta şef dikkatle takip edilmelidir.

Şekil 7: Brahms 1. Senfoni 2. Bölüm 38-43. ölçüler¹³

Şekil 7’de müzikal ifade dolce legato (bağlı ve tatlı) biçiminde belirtilmiştir. Ağır tempoda düz bir ses çalıyormuşçasına çalışılmalı, parmaklar perdelere son derece yumuşak basmalıdır, bu sayede vurgu hissedilmeyecektir. 40. ölçüde re diyez sesi 2. alternatif perdeden alınmalıdır. 41. ölçüde vurgu ifadeleri çok hafif biçimde

¹² https://imslp.org/wiki/Symphony_No.1%2C_Op.68_%28Brahms%2C_Johannes%29
(12/09/2023)

¹³ Gös. yer.

uygulanabilir, ölçü sonundaki 3. oktav do diyez tiz olmamalıdır. 43. ölçü şeklinde görüldüğü gibi bağ sonları kısa tutulabilir.

3.3.3. Bölüm “Un poco allegretto e grazioso”:

Bu bölümde icracıyı zorlayacak seviyede solo yok denebilir. Dikkat edilmesi gereken 38-41. ölçüler arasındaki solo 130. ölçüde paralel biçimde tekrarlanır. Solo başlangıcı daha ağırlıklı, yoğun hava vererek, vibratolu düşünülebilir. Noktalı sekizlik notalar ifade bozulmadan çok ritmik olmalı, bütünlük bozulmamalıdır.

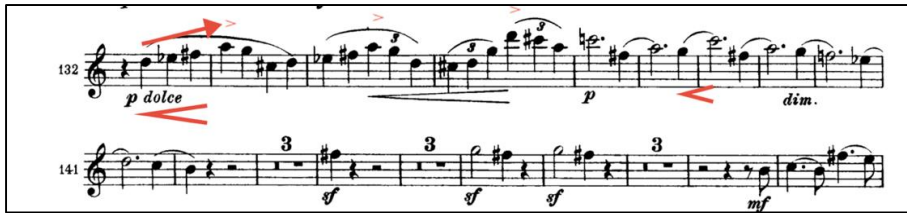

Şekil 8: Brahms 1. Senfoni 3. Bölüm 38-46. ölçüler¹⁴

Bölümde en çok dikkat edilmesi gereken nokta bölüm sonudur. Flüt ile ünison olan son la bemol sesi piyano üflenmesi gerektiğinden, son üç ölçüde entonasyona çok dikkat edilmelidir.

3.4. Dördüncü Bölüm “Adagio - piu andante - Allegro non troppo ma con brio - piu Allegro”

Bölüm ağır tempoda (Adagio) başlar. Flüt ile olan ünison sololar açık duyulmasada entonasyon uyumuna dikkat edilmelidir. Allegro bölümde 132-142. ölçüler arasında obua solo beklenmedik biçimde açık ve net biçimde karşımıza çıkar. Son derece ifadelî çalınmalıdır. İlk ölçü 2. ölçünün başındaki la sesine giden bir auktakt gibi düşünölmeli, ağırlığın ikinci ölçü başında olduğu belirtilmeli, aynı hassasiyet solo temasının zirveye ulaştığı 3. oktav re sesine de gösterilmelidir. 136. ölçüde aniden piyanoya (subito piyano) düşölmelidir. 136. ölçüden itibaren bağı sesler çok ifadelî çalınmalı cümle sonundaki (diminuendo) müzikal ifadesine uyulmasına özen gösterilmelidir.

Şekil 9: Brahms 1. Senfoni 4. Bölüm 132-142. ölçüler¹⁵

¹⁴ https://imslp.org/wiki/Symphony_No.1%2C_Op.68_%28Brahms%2C_Johannes%29
 (12/09/2023)

¹⁵ https://imslp.org/wiki/Symphony_No.1%2C_Op.68_%28Brahms%2C_Johannes%29
 (12/09/2023)

155-161. ölçüler de bir önceki solonun sanki çeşitlenmiş şeklidir. Noktalı 4'lükler ritminde ve ağırlık verircesine çalınmalıdır. Yükselen tize giden seslerde crescendo ve alçalan pese doğru giden seslerde tam tersi yapılabilir. Tema kısada olsa en küçük detaya özen gösterilmelidir.

Şekil 10: Brahms 1. Senfoni 4. Bölüm 155-161. ölçüler¹⁶

4. SONUÇ

Johannes Brahms'ın ilk senfonisinin obua sololarını inceleyen bu araştırmada ilk olarak, eserin bestelendiği dönem, zaman, bestecinin durumu, eserin yorumlanmasına katkı sağlayabilmesi açısından ayrıntılı biçimde incelenmiştir. Besteci klasik ve romantik dönem arasında çok önemli bir köprü görevi görmüş, kendisinden önce gelen geleneklerden kopmayarak kendi çizgisinde kalmıştır. Beethoven ve onun senfonilerinin izinden gitmiş olan Brahms'ın orkestrasyonu, form ve ritmik kalıpları başta olmak üzere birçok etkileşimin orkestra sanatçısı tarafından dikkate alınması, kültürel bilinç, icra ve ifadeye yönelik olumlu kolaylıklar sağlayacaktır.

Eserin ana teması, ilk bölümde tanıtılan ve diğer bölümlerde işlenen bir do minör temalı motiftir. Bu motif, Brahms'ın müziğinin karakteristik özelliklerinden biridir. Eser, klasik orkestrasyona uygun olarak yazılmıştır. İki flüt, iki obua, iki klarnet, iki fagot, dört korno, iki trompet, üç trombon, tuba, timpani ve yaylı çalgılar kullanılmıştır. İlk bölüm, do minör tonda, 4/4'lük ölçüde yazılmış bir sonat allegrosu formundadır. Brahms, bu bölümde klasik senfoninin geleneksel unsurlarını kullanmıştır. İkinci bölüm, fa majör tonda, 6/8'lik ölçüde yazılmış bir lirik bölümdür. Bu bölümde, Brahms'ın romantik yönleri öne çıkar. Üçüncü bölüm, sol minör tonunda, 3/4'lük ölçüde yazılmış bir scherzodur. Bu bölümde, Brahms, geleneksel scherzo formunu kendi üslubuyla yorumlamıştır. Dördüncü bölüm, C minör tonda, 2/2'lik ölçüde yazılmış bir rondodur. Bu bölümde, Brahms, klasik rondo formunu kullanarak eseri coşkulu bir şekilde sonlandırır. Brahms'ın ilk senfonisi, klasik ve romantik müziğin unsurlarını bir araya getiren önemli bir eserdir. Eser, Brahms'ın

¹⁶ Gös. yer.

orkestrasyon tekniklerinin gelişimini göstermenin yanı sıra, onun müzikal üslubunun temel özelliklerini de yansıtmaktadır.

Senfoninin tüm bölümlerinde klasik form ve öğeler hâkimdir. Brahms'ın ilk senfonisi ikinci bölümünde obuayı çok ön plana çıkarması, Beethoven'ın Eroicası'nın ikinci bölümünü akıllara getirir. Diğer bölümlerde yer alan obua sololarını incelediğimizde aynı şekilde Beethoven'ın müziğindeki ritmik yapıyı ve lirik ifadeleri görürüz.

Bu çalışmada eserdeki obua sololarına yönelik çalma ve çalışma teknikleri ile yorum önerileri sunulmuş bunun yanında kolaylık sağlaması açısından alternatif parmak pozisyonları belirtilmiştir.

Eserin obua partilerini ayrıntılı inceleyen başka bir çalışma olmadığı göz önüne alındığında, bu çalışmanın orkestra müzisyeni adaylarına katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

KAYNAKÇA

BURKHOLDER, "Brahms and Twentieth-Century Classical Music". *19th Century Music*. Vol.8. No.1. University of California Press, 1984.

FORNER, Johannes. *Brahms: Ein Sommerkomponist*. Leipzig. Faber&Faber, 2007.

GROVE, George. "The First Symphony of Brahms" *Musical Times*, 1 Mayıs 1905.

REYNOLDS, Christopher. "A Choral Symphony by Brahms". *19. Century Music*. Vol.9. No1, 1985.

VEALE, Peter. *Die Spieltechnik der Oboe*, Bärenreiter-Verlag, 1994.

WATSON, Sara Ruth. "The Romantic Brahms". *The American Scholar*. Cilt 17. No.1, 1947-1948.

İnternet Tabanlı Kaynaklar

MCCONNELL, David A., "Brahms – Symphony No. 1",
<https://theclassicreview.com/beginners-guides/brahms-symphony-no-1-a-beginners-guide/> (12/09/2023)

https://imslp.org/wiki/Symphony_No.1%2C_Op.68_%28Brahms%2C_Johannes%29 (12/09/2023)